

gjort et Mindretal i Byraadet. Tre Medlemmer vare ikke mødte, og sjøndt jeg ikke er berettiget til at sige, af hvilken Grund de ikke vare mødte, er det dog sikkert, at de have manglet som Deltagere i den Beslutning, der foreligger i den Udskrift, som det ærede Medlem fra Møen (Bøffen) vistnok nu holder i sin Haand.

Alberti: Den ærede Minister kan ikke affærdige denne Sag med Spidser; maasse kan han affærdige den dermed, men Sagen bliver lige fuldt liggende. Der er neppe optaget nogen Protokol over de Forhandlinger, som Ribe Byraad har ført, eller over dem, som den Deputation, der har været hos den ærede Minister, har ført med ham, og jeg veed ikke, om den ærede Minister gennem sine Autoriteter har affordret Ribe Byraad noget Ultimatum. Det er naturligvis ikke mig muligt at dokumentere, hvad der er passeret, men jeg har Grund til ikke at mistro Udsagn af de Mænd, der sendes til Ministeren som Deputation fra Ribe By, ikke heller har jeg Grund til at mistro sagtyndige og efter deres Form sanbfærdige Meddelelser fra et æret Medlem fra Ribe (S. Kruse). Den ærede Minister tager feil, hvis han tror, at jeg har nogen personlig Interesse i denne Sag, og at jeg skulde have modtaget Tilbud. Jeg er ikke blandt de Sagførere, som gaa i Indenrigsministeriet for at hente Jernbanebevillinger og derefter afhænde dem paa en eller anden Maade, og jeg siger dette her i Thinget, naar der er Tale om at modtage Tilbud eller Sligt, at jeg ønsker at staa baade i og udenfor Thinget paa en ren Fod i denne Sag. At den ærede Minister har haft meget Uheld og mange Kalamiteter med sine Jernbaneanlæg, er bekendt nok; der er den ulykkelige Frederiksfunds-Bane og nu Kallundborg-Banen, som vedbliver med sin hugtede Figur uagtet alle Andragender baade fra Sjælland og Syder for at faae den lige. Det er Ting, jeg tillader mig at paakalde, naar den ærede Minister höhnisch afviser mig. Jeg lader mig ikke bortvise fra en Sag, som ligger for her i Thinget, og jeg gjentager paany, at der sker Ribe By Uret ved at paabyrde den store Udgifter paa Grund af et Banegaardsanlæg, som den har modfat sig. Jeg tror, at, hvad Ribe Byraad vil, det er Ribe Bys Mening, ligesom jeg tror, at, hvad Folkethingets Flertal vil, er Folkethingets Mening, og jeg mener, at den ærede Minister tager lige saa meget feil som øverste Kommunalautoritet ved at holde paa et Mindretal i Byraadet, der er efter hans Røgebog, som han tager feil ved at holde paa et Mindretal i Folkethinget, der er efter hans politiske Hoved, og derved sætte sig ud over Flertallet.

Indenrigsministeren: Jeg veed ikke af, at jeg „höhnisch“ har afvist det ærede Medlem. Jeg har spurgt, om han har modtaget Tilbud,

thi jeg har intet modtaget. Og hvis jeg ikke frygtede for at sige, hvad jeg ikke kan dokumentere, skulde jeg sige, at den Deputation, som har været hos mig, har svaret mig Nei, da jeg spurgte, om Ribe By vilde anlægge et nyt Bassin; men jeg har ikke sagt det, fordi jeg ikke kan dokumentere det. Jeg har lige saa lidt villet vise det ærede Medlem „höhnisch“ bort, som jeg uden Protest vil tage imod en „höhnisch“ Tiltale af ham. Jeg har i denne Henseende gjort, hvad der stod i min Magt, og hvad jeg ansaa for min Pligt, og min Pligt var det ifølge Loven at tage Bestemmelse. Den har jeg taget efter den bedste Overveelse af Sagen, som jeg kunde komme til, og jeg har taget den med fuld Bevidsthed om det Ansvar, jeg derved paadrog mig.

Bøffen: Den ærede Minister har omtalt det Dokument, som jeg holder i min Haand, og han har distingeret mellem Mindretallet og Flertallet i Ribe Byraad paa en Maade, som jeg lige saa lidt som det ærede Medlem for Sørs Amts 2den Valgkreds (Alberti) kan give Medhold. Jeg skal kun sige, at dette Dokument er en lovsformelig Udskrift af Ribe Byraads Protokol for dets Møde den 8de Marts, og hvad den indeholder, er Byraadets Beslutning uden Hensyn til dem, der have været fraværende eller muligen af den Grund ikke have deltaget i Beslutningen.

S. Kruse: Jeg glemte sidst, da jeg havde Ordet, at gjøre en Undskyldning over for den høitærede Minister, fordi jeg ikke var kommen til ham i Anledning af dette Vædringsforslag; thi for det Første har jeg ikke selv stillet dette Forslag, men jeg har kun henstillet det til det ærede Udvalg og bedet det om at stille det. Paa den anden Side vil imidlertid den ærede Minister indse, at, efter at mine gode Raad ere tagne saaledes af ham, at han kalder dem Overheng og Plager, vilde det være Synd, om jeg kom til den ærede Minister. Saa ubehageligt det end er mig, kan jeg ikke Andet end endnu sige et Par Ord over for den ærede Minister. Det var et meget simpelt Middel, han vilde anvende for at bringe mig til Taushed. Det er meget ubehageligt, naar man har saadanne Sager at skulle tale for og ikke vil forsømme at gjøre sin Pligt, hvad jeg dog nødig vil; jeg har foruden denne tillige saa mange andre Sager, som jeg er nødt til og maa anse det for en Pligt ikke at tale Ministeren efter Munden, naar det strider mod min Overbevisning af, hvad der er Ret. Jeg har ikke villet gjøre Andet end oplyse den ærede Minister; men han vilde lukke Munden paa mig; det kalder jeg ikke smukt af den ærede Minister.

Ansvar: Jeg vil ikke blande mig i den Debat, som for Diebliffet er for Haanden; men jeg vil kun tillade mig at konstatere, hvor over-